

EL

EL

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 17.03.2005
COM(2005)91 τελικό

2005/0018(CNS)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τον συνυπολογισμό των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της
Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Εισαγωγή

Η παρούσα πρόταση αποτελεί συνέχεια της Λευκής Βίβλου σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών για τις ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις και τα αποτελέσματα που παράγουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αυτή τη Λευκή Βίβλο καταγράφηκε η κατάσταση των όρων κυκλοφορίας και χρήσης των πληροφοριών που αφορούν τις καταδικαστικές αποφάσεις στο έδαφος της Ένωσης και καθορίστηκαν οι δύο άξονες της μελλοντικής δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι η βελτίωση της κυκλοφορίας των πληροφοριών και η διασφάλιση ότι οι πληροφορίες αυτές μπορούν να έχουν συνέπειες εκτός του κράτους μέλους της καταδικαστικής απόφασης, ιδίως όσον αφορά την πρόληψη νέων αξιόποινων πράξεων και τον χρόνο έκδοσης ενδεχόμενων νέων καταδικαστικών αποφάσεων.

Η πρώτη πτυχή θα καλυφθεί από την πρόταση απόφασης σχετικά με τη δημιουργία μηχανοργανωμένου συστήματος ανταλλαγών των ποινικών καταδικαστικών αποφάσεων που η Επιτροπή σκοπεύει να καταθέσει κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 2005. Η παρούσα πρόταση καλύπτει τη δεύτερη πτυχή. Η βελτίωση της ανακοίνωσης των πληροφοριών θα έχει περιορισμένη χρησιμότητα εάν τα κράτη μέλη δεν είναι σε θέση να λάβουν υπόψη τους τις διαβιβασθείσες πληροφορίες. Αντίστροφα, η δυνατότητα χρήσης των ανακοινωθείσων πληροφοριών πρέπει να αποτελέσει μεγάλο κίνητρο για τη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών.

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, που παρουσιάστηκε στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε ως ο «ακρογωνιαίος λίθος» της δικαστικής συνεργασίας τόσο σε αστικές όσο και σε ποινικές υποθέσεις, αποτελεί αντικείμενο ενός προγράμματος μέτρων που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2000¹.

Το μέτρο αριθ. 2 του προγράμματος αυτού προβλέπει «την έκδοση μιας ή περισσότερων πράξεων που να καθιερώνουν την αρχή ότι ο δικαστής ενός κράτους μέλους πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνει υπόψη τις οριστικές ποινικές αποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα κράτη μέλη προκειμένου να εκτιμήσει τον πρότερο βίο του παραβάτη, να κρίνει εάν είναι υπότροπος και να καθορίσει τη φύση της ποινής και τις τυχόν ειδικές ρυθμίσεις περί της έκτισής της».

Η παρούσα πρόταση απόφασης-πλαίσιου αποβλέπει στην επίτευξη των στόχων που προβλέπονται από το μέτρο αριθ. 2 του προγράμματος, καθορίζοντας τους όρους υπό τους οποίους μια καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να μπορεί να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο νέας ποινικής διαδικασίας που αφορά διαφορετικά πραγματικά περιστατικά. Επίσης, περιλαμβάνει μια σειρά κανόνων σχετικά με την ενδεχόμενη εγγραφή, στο εθνικό ποινικό μητρώο, των καταδικαστικών αποφάσεων που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος.

α) Συνυπολογισμός στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας

Ο πίνακας αριθ. 5 της Λευκής Βίβλου σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών για τις ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις και τα αποτελέσματα που παράγουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπογράμμισε τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη και τονίζουν ότι αυτές συχνά είτε δεν λαμβάνονται υπόψη καθόλου είτε λαμβάνονται υπόψη κατά τρόπο πολύ περιορισμένο. Η αδυναμία πρόβλεψης ισοδύναμων συνεπειών σε μια απόφαση που ελήφθη σε άλλο κράτος μέλος αντίκειται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και οδηγεί στην

¹ ΕΕ C 12 της 15.01.2001, σ.10.

άνιση μεταχείριση των ευρωπαϊών πολιτών επ' ευκαιρία ενδεχόμενων νέων δικαστικών διώξεων ανάλογα με τον τόπο αντίστοιχα της πρώτης και δεύτερης δίωξης. Για αυτό το λόγο απαιτείται νομοθετική δράση της Ένωσης σχετικά με αυτό το θέμα.

Ωστόσο, η παρούσα πρόταση αφορά μόνο τον συνυπολογισμό προηγούμενης καταδικαστικής απόφασης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά. Επομένως, δεν ασχολείται με το θέμα του «non bis in idem», που θα αποτελέσει αντικείμενο χωριστών πράξεων.

Αυτό το ερώτημα διαφέρει ωστόσο και από τον γενικό προβληματισμό για την εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος από αυτό στο οποίο απαγγέλθηκε η ποινή. Το κράτος μέλος δεν πρέπει να εκτελέσει την καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος αλλά μόνο να εξαγάγει τα συμπεράσματα από την ύπαρξη της, επ' ευκαιρία νέας διαδικασίας. Ούτε πρόκειται για την εναρμόνιση των συνεπειών των προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων σε κάθε κράτος μέλος, διότι αυτές εξακολουθούν να διέπονται από την εθνική νομοθεσία. Αντίθετα, η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης συνεπάγεται μάλλον ότι οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος έχουν την ίδια ισχύ και τις ίδιες συνέπειες με προηγούμενη εθνική καταδικαστική απόφαση. Με άλλα λόγια, θεσπίζεται μια «αρχή εξομοίωσης» της απόφασης άλλου κράτους μέλους με την εθνική καταδικαστική απόφαση, ενώ η μέριμνα εξαγωγής των συμπερασμάτων από αυτή την αρχή επαφίεται στις εθνικές νομοθεσίες.

Σε εθνικό επίπεδο, η ύπαρξη προηγούμενων ποινικών καταδικαστικών αποφάσεων μπορεί να έχει συνέπειες επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας κατά το στάδιο που προηγείται της ποινικής δίκης, κατά τη διάρκεια της ίδιας της δίκης και μετά από αυτή, κατά την εκτέλεση. Η παρούσα πρόταση καλύπτει αυτά τα διαφορετικά δικονομικά στάδια.

Οι συνέπειες, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, μπορούν να αφορούν μόνο τα πραγματικά περιστατικά (σε αυτή την περίπτωση εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές να εξαγάγουν κατά τη διακριτική τους ευχέρεια συμπεράσματα από την ύπαρξη προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων), ή να διέπονται από τη νομοθεσία (η οποία π.χ. μπορεί να προβλέπει επιβάρυνση της ποινής ή του δικονομικού καθεστώτος στο οποίο υπάγονται οι υπότροποι). Εναπόκειται στα κράτη μέλη να θεσπίσουν την εθνική νομοθεσία που θα επιτρέπει να εξομοιώνονται οι καταδικαστικές αποφάσεις των άλλων κρατών μελών με τις εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις και να προβλέπονται για αυτές οι ίδιες συνέπειες, όποιες και αν είναι οι συνέπειες αυτές.

Επιπλέον, το σχέδιο της απόφασης-πλαισίου προβλέπει υποχρεωτικούς ή προαιρετικούς λόγους που επιτρέπουν να μη ληφθεί υπόψη μια καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος.

β) Εγγραφή στο ποινικό μητρώο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος

Ορισμένα κράτη μέλη εγγράφουν στο ποινικό τους μητρώο τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη κατά των υπηκόων τους και ενδεχομένως των διαμενόντων σε αυτά, και επιθυμούν να διατηρήσουν την πρακτική αυτή. Η πρόταση απόφασης-πλαισίου περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις που προορίζονται για τη θέσπιση ορισμένων κοινών κανόνων σχετικά με την εγγραφή ώστε να αποφεύγονται οι πολύ μεγάλες διαφοροποιήσεις της πρακτικής ως προς αυτό το σημείο, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να προκαλέσουν ζημία στους καταδικασθέντες. Ωστόσο, η πρόταση αυτή δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη που δεν προβαίνουν σε καμία εγγραφή να τροποποιήσουν τη νομοθεσία τους.

2. Νομική βάση

Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 31 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που τροποποιήθηκε από τη συνθήκη της Νίκαιας, το οποίο αναφέρεται στην κοινή δράση στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις καθώς και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β).

3. Δημοσιονομικό δελτίο

Η εφαρμογή της πρότασης απόφασης-πλαisiού δεν συνεπάγεται καμία συμπληρωματική επιχειρησιακή δαπάνη εις βάρος των προϋπολογισμών των κρατών μελών ή του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Σχολιασμός των άρθρων

Άρθρο 1ο – Αντικείμενο

Το άρθρο αυτό διευκρινίζει το αντικείμενο της παρούσας απόφασης-πλαisiού, ήτοι τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους μια καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνεται υπόψη, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του ίδιου προσώπου για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.

Η παράγραφος 2 τονίζει ότι αυτός ο συνυπολογισμός δεν θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών που καθιερώνεται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η παράγραφος αυτή επαναλαμβάνει τη διατύπωση της απόφασης-πλαisiού για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

Άρθρο 2 – Ορισμοί

Αυτό το άρθρο περιλαμβάνει δύο ορισμούς.

Οι ορισμοί του «ποινικού μητρώου» και της «καταδικαστικής απόφασης» είναι ίδιοι με αυτούς που περιλαμβάνονται στην πρόταση απόφασης της Επιτροπής για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το ποινικό μητρώο, που η Επιτροπή εξέδωσε την 13η Οκτωβρίου 2004². Αυτοί οι ορισμοί όμως δεν συμπεριλήφθησαν στην απόδοση του κειμένου που αποτέλεσε αντικείμενο της πρώτης γενικής προσέγγισης του Συμβουλίου τον Δεκέμβριο του 2004. Ο ορισμός των «καταδικαστικών αποφάσεων» λαμβάνει υπόψη την έννοια της αξιόποινης πράξης, όπως αυτή προκύπτει από την εφαρμογή των άρθρων 51 και 52 της σύμβασης εφαρμογής του Σένγκεν του 1990, και της σύμβασης σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Μαΐου 2000.³ Συνάδει με το σύνηθες πεδίο εφαρμογής της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και επιτρέπει να εισαχθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαisiού οι αποφάσεις μεικτού χαρακτήρα, διοικητικού και ποινικού, που υφίστανται σε ορισμένα κράτη μέλη. Αυτός ο συνυπολογισμός αποβλέπει ιδίως στην εισαγωγή στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαisiού των σχετικών με την οδική κυκλοφορία αξιόποινων πράξεων (όταν έχουν «διοικητικό/ποινικό» χαρακτήρα) για τις οποίες είναι ιδιαίτερα χρήσιμη η γνώση του πρότερου βίου. Ο επιλεχθείς ορισμός είναι εκούσια περιοριστικός ώστε να αφορά μόνο τις καταδικαστικές αποφάσεις κατά τη στενή έννοια, δηλαδή τις οριστικές αποφάσεις που εκδίδονται από ποινικά δικαστήρια (ή που θα μπορούσαν να αποτελούν αποφάσεις δικαστηρίων όσον αφορά τις «διοικητικές/ποινικές» αξιόποινες πράξεις), και οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν ως καταδικαστικές αποφάσεις σε όλα τα κράτη μέλη. Βεβαίως, είναι δυνατό η εθνική νομοθεσία να προβλέπει συνέπειες για

² COM(2004)664.

³ EE C 197 της 12.7.2000, σ. 1

άλλα είδη αποφάσεων (π.χ. τις αποφάσεις συμβιβασμού των εισαγγελέων). Τίποτα δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη που το επιθυμούν να προβλέψουν τις ίδιες συνέπειες για αυτό το είδος αποφάσεων όταν αυτές εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος και έχουν λάβει γνώση των αποφάσεων αυτών. Ωστόσο, αυτή η πτυχή δεν καλύπτεται από την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Το «ποινικό μητρώο» είναι το εθνικό μητρώο που συγκεντρώνει αυτές τις καταδικαστικές αποφάσεις. Ορισμένα κράτη μέλη μπορούν να διαθέτουν περισσότερα μητρώα.

Άρθρο 3 – Συνυπολογισμός καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος επ’ ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας

Αυτό το άρθρο θεσπίζει την κύρια αρχή της παρούσας απόφασης-πλαισίου, σύμφωνα με την οποία για μια καταδικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να προβλέπονται ισοδύναμες συνέπειες με την εθνική καταδικαστική απόφαση. Όπως ήδη τονίστηκε, αντίθετα δεν αποβλέπει επ’ ουδενί να εναρμονίσει τις συνέπειες που έχουν σε κάθε κράτος μέλος οι προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις, οι οποίες εξακολουθούν να διέπονται αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο.

Προκειμένου να αποκλειστεί το θέμα του «non bis in idem», το οποίο θα αποτελέσει αντικείμενο χωριστής πρότασης από την Επιτροπή, το κείμενο διευκρινίζει ότι διέπει τις συνέπειες προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων επ’ ευκαιρία ποινικής διαδικασίας **για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά**.

Η ύπαρξη προηγούμενων ποινικών καταδικαστικών αποφάσεων μπορεί να έχει συνέπειες στα διαφορετικά στάδια της νέας ποινικής διαδικασίας :

- κατά το στάδιο που προηγείται της ποινικής δίκης, η ύπαρξη προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων μπορεί για παράδειγμα να επηρεάσει τους εφαρμοζόμενους δικονομικούς κανόνες, την επιλογή του ποινικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών ή τις αποφάσεις σχετικά με την επιβολή προσωρινής κράτησης·
- κατά τη διάρκεια της ίδιας της δίκης, η ύπαρξη προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων μπορεί να έχει συνέπειες για παράδειγμα ως προς το είδος του αρμόδιου δικαστηρίου και συχνότερα ως προς τον χαρακτήρα και το ύψος της ποινής (για παράδειγμα αποκλεισμός των ποινών με αναστολή ή περιορισμένη προσφυγή σε αυτές, αύξηση του ύψους της επαπειλούμενης ποινής, συρροή ή συγχώνευση με προηγούμενη ποινή)·
- εάν εκδοθεί νέα καταδικαστική απόφαση, η ύπαρξη προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων μπορεί να έχει συνέπειες κατά το χρόνο καθορισμού των κανόνων που θα διέπουν τους όρους εκτέλεσης (για παράδειγμα συρροή ή συγχώνευση με προηγούμενη ποινή, δυνατότητα τροποποίησης της ποινής ή πρόωγη αποφυλάκιση).

Η απόφαση-πλαίσιο έχει ως στόχο να λάβει υπόψη της τις προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις σε καθένα από τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Στην πράξη, οι μελέτες που διεξήχθησαν από την Επιτροπή (πρβλ. παράρτημα της Λευκής Βίβλου σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών για τις ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις και τα αποτελέσματα που παράγουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση) κατέδειξαν ότι οι συνέπειες των προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με τα εθνικά συστήματα. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η ύπαρξη προηγούμενης καταδικαστικής απόφασης αποτελεί απλά ένα πραγματικό περιστατικό, το οποίο εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών, που θα το λάβουν υπόψη τους κατά την έκδοση της απόφασής τους. Σε άλλα κράτη μέλη, υπάρχει ένα σύστημα νομικής υποτροπής με ευρεία έννοια, το

οποίο προβλέπει ορισμένες νομικές συνέπειες για την ύπαρξη προηγούμενης καταδικαστικής απόφασης· αυτές οι συνέπειες δεν εμπίπτουν στην διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών.

Στην πρώτη υποθετική περίπτωση, ο συνυπολογισμός της καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος δεν θα δημιουργήσει πολλές δυσκολίες, διότι θα αποτελεί απλά ένα πραγματικό περιστατικό μεταξύ των άλλων. Επιπλέον, από τον πίνακα αριθ. 5, που προσαρτάται στη Λευκή Βίβλο, προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, στα οποία η υποτροπή δεν καθορίζεται στο νόμο, προβλέπουν ήδη τις περισσότερες φορές συνέπειες στις καταδικαστικές αποφάσεις των άλλων κρατών μελών, που θεωρούν ως απλά ένα πραγματικό περιστατικό.

Στη δεύτερη υποθετική περίπτωση, τα κράτη μέλη πρέπει να διευκρινίσουν τους όρους υπό τους οποίους προβλέπουν ισοδύναμες συνέπειες για την ύπαρξη εκδοθείσας καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος. Πράγματι, οι εθνικοί μηχανισμοί νομικής υποτροπής συχνά συνδέονται πολύ άμεσα με τη δομή των αξιόποινων πράξεων και των ποινών που υπάρχει σε εθνικό επίπεδο, για παράδειγμα σε όλες τις περιπτώσεις όπου υπάρχουν συστήματα ειδικής υποτροπής (εκ νέου διάπραξη ενός ιδιαίτερου είδους αξιόποινης πράξης, για παράδειγμα υποτροπή σε εμπορία ναρκωτικών ή σε κλοπή). Σε αυτές τις περιπτώσεις εναπόκειται στα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εγγυηθούν τον συνυπολογισμό των καταδικαστικών αποφάσεων των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 4 – Υποχρεωτικοί λόγοι του μη συνυπολογισμού καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει τέσσερις περιπτώσεις όπου η καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος δεν θα μπορεί να ληφθεί υπόψη. Οι πρώτες τρεις υποθετικές περιπτώσεις, που προβλέπονται σε άλλες πράξεις της Ένωσης, αφορούν τις περιπτώσεις του «non bis in idem», της παραγραφής της ποινικής δίωξης ή της απαγγελθείσας ποινής καθώς και τις περιπτώσεις αμνηστίας, όταν τα πραγματικά περιστατικά θα μπορούσαν να έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο. Η τέταρτη υποθετική περίπτωση αφορά τις περιπτώσεις όπου η εφαρμογή των εθνικών κανόνων που διέπουν την εγγραφή στο εθνικό ποινικό μητρώο θα είχε οδηγήσει στην απόλυση της αναφοράς στην καταδικαστική απόφαση.

Άρθρο 5 - Προαιρετικοί λόγοι του μη συνυπολογισμού καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος

Εκτός από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 4, και οι οποίες είναι υποχρεωτικές, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν να μη λάβουν υπόψη την καταδικαστική απόφαση άλλου κράτους μέλους σε δύο είδη υποθέσεων :

Η πρώτη χρησιμοποιείται από εδώ και στο εξής στις πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης και αφορά το διττό αξιόποινο. Ένα κράτος μέλος θα μπορεί να μη λάβει υπόψη την καταδικαστική απόφαση άλλου κράτους μέλους εάν αυτή εκδίδεται για αξιόποινη πράξη που δεν προβλέπεται από το εθνικό του δίκαιο. Ωστόσο, αυτή η δυνατότητα περιορίζεται όταν η πρώτη καταδικαστική απόφαση εκδόθηκε για κατηγορία αξιόποινων πράξεων που απαριθμούνται σε κατάλογο ο οποίος περιλαμβάνεται και στην απόφαση-πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση των χρηματικών ποινών. Όταν η πρώτη καταδικαστική απόφαση αφορά αξιόποινη πράξη που εμπίπτει σε κατηγορία του καταλόγου δεν μπορεί να μη ληφθεί υπόψη κατά τη δεύτερη υπόθεση με το αιτιολογικό ότι εφαρμόζεται η αρχή του διττού αξιόποινου. Επιπλέον, η Επιτροπή αποφάσισε με την παρούσα να συμπεριλάβει ευρύτερο κατάλογο αξιόποινων πράξεων, περισσότερο συναφή από τον περιορισμένο κατάλογο της απόφασης-πλαισίου για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης, στο μέτρο που περιλαμβάνει κυρίως τις σχετικές με την οδική κυκλοφορία αξιόποινες πράξεις,

μια κατηγορία αξιόποινων πράξεων για την οποία είναι ιδιαίτερα σημαντική η αντιμετώπιση της υποτροπής.

Επίσης, είναι δυνατό να μη ληφθεί υπόψη η ποινική καταδικαστική απόφαση άλλου κράτους μέλους στην περίπτωση που το γεγονός ότι αυτή η καταδικαστική απόφαση εκδόθηκε σε διαφορετικό νομικό σύστημα οδηγεί στην αυστηρότερη μεταχείριση του προσώπου στη δεύτερη διαδικασία απ' ότι εάν η πρώτη καταδικαστική απόφαση είχε εκδοθεί με το εθνικό σύστημα. Αυτή η διάταξη αποτελεί ασπίδα προστασίας για την αποφυγή αυστηρότερης μεταχείρισης του προσώπου που καταδικάστηκε σε άλλο κράτος μέλος από το πρόσωπο που καταδικάστηκε σε εθνικό επίπεδο για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Κατ' αυτόν τον τρόπο ως παράδειγμα την υποθετική περίπτωση προσώπου που έχει καταδικαστεί σε πρώτο κράτος μέλος σε ποινή μεγαλύτερη από το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο δεύτερο κράτος μέλος για τα ίδια περιστατικά. Εάν αυτό το ύψος της ποινής προκαλεί, στο δεύτερο κράτος μέλος, αρνητικές νομικές συνέπειες για το πρόσωπο (για παράδειγμα εφαρμογή αυστηρότερων δικονομικών κανόνων) που δεν θα μπορούσαν να έχουν προκληθεί σε αυτό το κράτος εάν είχε εφαρμοστεί το δικό του νομικό καθεστώς (και επομένως το ανώτατο νομικό όριο της ποινής), θα μπορεί να μη ληφθεί υπόψη η πρώτη απόφαση διότι το γεγονός ότι ελήφθη σε διαφορετικό νομικό σύστημα, το οποίο προβλέπει μεγαλύτερο ανώτατο όριο ποινής, καταλήγει σε δυσμενέστερη κατάσταση για το εν λόγω πρόσωπο.

Άρθρο 6 – Εγγραφή στο ποινικό μητρώο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος και διαβίβαση σε εθνικό επίπεδο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος

Αυτό το άρθρο αφορά μόνο την ειδική περίπτωση των κρατών μελών που καταχωρίζουν στο ποινικό τους μητρώο τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος κατά των υπηκόων τους ή των διαμενόντων σε αυτά. Δεν δημιουργεί καμία υποχρέωση για τα κράτη μέλη τα οποία, δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, δεν καταχωρίζουν τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλα κράτη.

Η παράγραφος 1 θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία η εγγραφείσα ποινή πρέπει να αντιστοιχεί στην ποινή που απαγγέλθηκε στο κράτος μέλος της καταδικαστικής απόφασης ακόμα και εάν αυτή είναι μεγαλύτερη από το ανώτατο όριο που προβλέπεται στο κράτος μέλος εγγραφής για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Πράγματι, η Επιτροπή θεωρεί ότι σε αυτή την περίπτωση η εγγραφή πρέπει να σέβεται την πραγματική ποινή που απαγγέλθηκε στο κράτος μέλος της καταδικαστικής απόφασης ακόμα και εάν το ύψος της ποινής δεν συνάδει με τους κανόνες του κράτους εγγραφής. Στην πράξη, πρόκειται για τη διασφάλιση της διαφάνειας σχετικά με την πραγματική απαγγελθείσα ποινή η οποία θα μπορούσε εξάλλου να ευνοεί τα συμφέροντα του προσώπου, ιδίως στις περιπτώσεις όπου αυτό θα μπορούσε να επωφεληθεί από τον μηχανισμό συγχώνευσης των ποινών. Αντίθετα, η κατάσταση θα είναι διαφορετική εάν μειώθηκε το ύψος της ποινής μέσω μετατροπής, γεγονός που θα μπορούσε να συμβεί επ' ευκαιρία της εκτέλεσής της στο κράτος μέλος που προβαίνει στην εγγραφή. Ωστόσο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως στόχο να αποφανθεί σχετικά με τους όρους υλοποίησης μιας ενδεχόμενης μετατροπής.

Η παράγραφος 2 θεσπίζει τον γενικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο η εγγραφή στο εθνικό ποινικό μητρώο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος δεν μπορεί να καταλήξει σε δυσμενέστερη μεταχείριση του προσώπου απ' ότι εάν η καταδικαστική απόφαση είχε εκδοθεί σε εθνικό επίπεδο.

Η παράγραφος 3 διευκρινίζει ότι το κράτος μέλος ιθαγένειας ή διαμονής το οποίο καταχωρίζει καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να αντανakλά στο εθνικό ποινικό του μητρώο τα μεταγενέστερα γεγονότα που την επηρεάζουν

στο κράτος μέλος που εκδόθηκε και τα οποία γνωρίζει, εκτός εάν η εθνική νομοθεσία είναι ευνοϊκότερη για τον καταδικασθέντα. Η εγγραφή της ίδιας καταδικαστικής απόφασης σε διάφορα εθνικά ποινικά μητρώα έχει συχνά στην πράξη ως συνέπεια ότι εφαρμόζονται διαφορετικά νομικά καθεστάτα. Αυτό το άρθρο αποβλέπει στην εναρμόνιση, στο μέτρο του δυνατού, του νομικού καθεστώτος που εφαρμόζεται σε μια καταδικαστική απόφαση με την παράλληλη διατήρηση στο μέγιστο βαθμό των δικαιωμάτων του προσώπου και την τήρηση του κανόνα του ευνοϊκότερου κράτους.

Άρθρο 7 – Σχέσεις με άλλες νομικές πράξεις

Το άρθρο αυτό διευκρινίζει ότι, στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αντικαθιστά τις διατάξεις του άρθρου 56 της σύμβασης της 28ης Μαΐου 1970 για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων. Αυτή η διάταξη έχει ως στόχο να ληφθεί υπόψη η προηγούμενη καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος.

Άρθρο 8 – Εφαρμογή

Το άρθρο αυτό επιβάλλει στα κράτη μέλη να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο έως την 31η Δεκεμβρίου 2006 και να ανακοινώσουν στην Επιτροπή και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου τα κείμενα των διατάξεων που μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την απόφαση-πλαίσιο. Θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις διατάξεις του άρθρου 3, οι οποίες σύμφωνα με τις εσωτερικές νομοθεσίες των κρατών μελών στο θέμα του συνυπολογισμού των προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο μέτρων μεταφοράς με διαφορετική εμβέλεια.

Προβλέπει ότι θα υποβληθεί έκθεση για την εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 9 – Έναρξη ισχύος

Αυτό το άρθρο διευκρινίζει ότι η απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τον συνυπολογισμό των καταδικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως τα άρθρα 31 και 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής⁴,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁵,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα :

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Αυτός ο στόχος προϋποθέτει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται στα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνονται υπόψη εκτός του κράτους μέλους της καταδικαστικής απόφασης για την πρόληψη νέων αξιόποινων πράξεων και κατά το χρόνο έκδοσης ενδεχόμενων νέων καταδικαστικών αποφάσεων.
- (2) Την 29η Νοεμβρίου 2000, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε, το Συμβούλιο θέσπισε πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων.⁶ Το μέτρο 2 του προγράμματος προβλέπει «την έκδοση μιας ή περισσότερων πράξεων που να καθιερώνουν την αρχή ότι ο δικαστής ενός κράτους μέλους πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνει υπόψη τις οριστικές ποινικές αποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα κράτη μέλη προκειμένου να εκτιμήσει τον πρότερο βίο του παραβάτη, να κρίνει εάν είναι υπότροπος και να καθορίσει τη φύση της ποινής και τις τυχόν ειδικές ρυθμίσεις περί της έκτισής της». Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποβλέπει στον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους μια καταδικαστική απόφαση που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του ίδιου προσώπου σε άλλο κράτος μέλος για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.
- (3) Ορισμένα κράτη μέλη προβλέπουν συνέπειες για τις ποινικές καταδικαστικές αποφάσεις άλλων κρατών μελών, ενώ άλλα λαμβάνουν υπόψη μόνο τις εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις. Πρέπει να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση των ευρωπαϊών πολιτών προκειμένου να διορθωθεί η εν λόγω κατάσταση.
- (4) Πρέπει να θεσπιστεί η αρχή σύμφωνα με την οποία για μια καταδικαστική απόφαση που εκδίδεται σε ένα κράτος μέλος πρέπει να προβλέπονται στα άλλα κράτη μέλη

⁴ ΕΕ C της , σ. .

⁵ ΕΕ C της , σ. .

⁶ ΕΕ C 12 της 15.01.2001, σ. 10.

συνέπειες ισοδύναμες με αυτές που έχουν οι εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις είτε πρόκειται για πραγματικές συνέπειες είτε για νομικές συνέπειες που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία. Ωστόσο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως στόχο να εναρμονίσει τις συνέπειες που προβλέπουν οι διάφορες εθνικές νομοθεσίες για την ύπαρξη προηγούμενων καταδικαστικών αποφάσεων.

- (5) Οι συνέπειες που προβλέπονται για τις καταδικαστικές αποφάσεις άλλων κρατών μελών πρέπει να είναι οι ίδιες με αυτές που προβλέπονται για τις εθνικές αποφάσεις, είτε πρόκειται για το στάδιο που προηγείται της ποινικής δίκης, είτε για την ίδια την ποινική δίκη είτε για το στάδιο εκτέλεσης της καταδικαστικής απόφασης. Όταν η εθνική νομοθεσία προβλέπει νομικές συνέπειες για την ύπαρξη προηγούμενης καταδικαστικής απόφασης, οι εθνικές νομοθεσίες μεταφοράς πρέπει να καθορίσουν σε ποιο μέτρο προβλέπονται ισοδύναμες συνέπειες για απόφαση άλλου κράτους μέλους.
- (6) Η ενδεχόμενη εγγραφή στο ποινικό μητρώο κράτους μέλους καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος κατά υπηκόων ή διαμενόντων πρέπει να διέπεται από τους ίδιους κανόνες ως να επρόκειτο για εθνική καταδικαστική απόφαση και δεν πρέπει να καταλήγει σε δυσμενέστερη μεταχείριση των καταδικασθέντων σε άλλα κράτη μέλη σε σχέση με τους καταδικασθέντες από τα εθνικά δικαστήρια.
- (7) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο πρέπει να αντικαταστήσει τις διατάξεις σχετικά με τον συνυπολογισμό των ποινικών καταδικαστικών αποφάσεων που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση της 28ης Μαΐου 1970 για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων.
- (8) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο μέτρο που αυτή έχει ως στόχο την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών, στόχο που δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη όταν δρουν μονομερώς και ο οποίος προϋποθέτει συντονισμένη δράση στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που προβλέπεται στο τελευταίο άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (9) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και επαναβεβαιώνονται από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ :

Άρθρο 1
Αντικείμενο

1. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους ένα κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη του, επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας κατά του ίδιου προσώπου, τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος έναντι του προσώπου αυτού για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά ή προβαίνει στην εγγραφή των εν λόγω καταδικαστικών αποφάσεων στο ποινικό του μητρώο.
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών

νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2 *Ορισμοί*

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου νοείται ως

- α) «καταδικαστική απόφαση»: κάθε οριστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής, κατά της οποίας μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία ιδιαίτερα σε ποινικές υποθέσεις, και η οποία θεμελιώνει την ενοχή προσώπου για ποινική αξιόποινη πράξη ή πράξη που τιμωρείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ως παράβαση κανόνων δικαίου·
- β) «ποινικό μητρώο»: το εθνικό μητρώο ή τα εθνικά μητρώα που συγκεντρώνουν τις καταδικαστικές αποφάσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 3

Συνυπολογισμός καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας

1. Κάθε κράτος μέλος προβλέπει για τις καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζει, ισοδύναμες νομικές συνέπειες με τις εθνικές καταδικαστικές αποφάσεις, επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά.
2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται στο στάδιο που προηγείται της ποινικής δίκης, στην ίδια τη δίκη και στην εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης, ιδίως όσον αφορά τους δικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την προσωρινή κράτηση, τον χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης, το είδος και το επίπεδο της επαπειλούμενης ποινής, ή ακόμα τους κανόνες που διέπουν την εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 4

Υποχρεωτικοί λόγοι του μη συνυπολογισμού καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος

Οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος δεν λαμβάνονται υπόψη στις ακόλουθες περιπτώσεις :

- α) όταν η καταδικαστική απόφαση αντίκειται στην αρχή του «non bis in idem»·
- β) όταν θα μπορούσε να έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κατά το χρόνο της καταδικαστικής απόφασης και τα πραγματικά περιστατικά θα μπορούσαν να έχουν υπαχθεί στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους αυτού σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·
- γ) όταν η αξιόποινη πράξη που οδήγησε στην καταδικαστική απόφαση καλύπτεται από αμνηστία και το κράτος μέλος είχε δικαιοδοσία να διώξει αυτή την αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·
- δ) όταν οι εθνικοί κανόνες που διέπουν τις εγγραφές στο εθνικό ποινικό μητρώο θα μπορούσαν να έχουν οδηγήσει στην απάλειψη της αναφοράς στην καταδικαστική απόφαση.

Άρθρο 5

Προαιρετικοί λόγοι του μη συνυπολογισμού της καταδικαστικής απόφασης σε άλλο κράτος μέλος

1. Οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να μη ληφθούν υπόψη εάν τα πραγματικά περιστατικά που αποτέλεσαν τη βάση της καταδικαστικής απόφασης δεν συνιστούν ποινική αξιόποινη πράξη σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες κατηγορίες αξιόποινων πράξεων :

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση
- τρομοκρατία
- εμπορία ανθρώπων
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών
- δωροδοκία
- απάτη, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, συμπεριλαμβανομένου του ευρώ
- εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών
- παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη
- παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία
- ρατσισμός και ξενοφοβία
- οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- αισχροκέρδεια
- εκβίαση και απόσπαση χρημάτων
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών
- παραχάραξη μέσων πληρωμής
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων

- λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών
 - εμπορία κλεμμένων οχημάτων
 - βιασμός
 - εμπρησμός με πρόθεση
 - εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου
 - αεροπειρατεία και πειρατεία
 - δολιοφθορά
 - οδήγηση η οποία παραβαίνει τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας, συμπεριλαμβανομένων των παραβάσεων των κανόνων που διέπουν το χρόνο οδήγησης και τις περιόδους ανάπαυσης και της νομοθεσίας για τα επικίνδυνα προϊόντα
 - λαθρεμπόριο
 - παραβιάσεις δικαιωμάτων πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας
 - απειλές και πράξεις βίας κατά προσώπων, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων
 - φθορά ξένης περιουσίας (βανδαλισμός)
 - κλοπή
 - αξιόποινες πράξεις που στοιχειοθετούνται από το κράτος της καταδικαστικής απόφασης και καλύπτονται από τις υποχρεώσεις εκτέλεσης που απορρέουν από πράξεις οι οποίες έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή με τον τίτλο VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος μπορούν επίσης να μη ληφθούν υπόψη όταν το γεγονός ότι ένα πρόσωπο έχει καταδικασθεί σε άλλο κράτος μέλος συνεπάγεται τη δυσμενέστερη μεταχείρισή του επ' ευκαιρία νέας ποινικής διαδικασίας για διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, από ότι εάν η καταδικαστική απόφαση είχε εκδοθεί από εθνικό δικαστήριο.

Άρθρο 6

Εγγραφή στο εθνικό ποινικό μητρώο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος

1. Όταν ένα κράτος μέλος προβαίνει στην εγγραφή στο ποινικό του μητρώο καταδικαστικής απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, η εγγραφόμενη ποινή πρέπει να αντιστοιχεί στην ποινή που πράγματι απαγγέλθηκε, εκτός εάν η ποινή αναθεωρήθηκε στην πράξη σε περίπτωση εκτέλεσής της στο κράτος μέλος που προβαίνει στην εγγραφή.
2. Εάν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, οι καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε άλλα κράτη μέλη κατά των υπηκόων ή των διαμενόντων εγγράφονται στο εθνικό ποινικό μητρώο, οι κανόνες που διέπουν την εγγραφή, οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις ή η διαγραφή των εγγραφεισών αναφορών δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να καταλήξουν σε δυσμενέστερη μεταχείριση του προσώπου από ότι εάν αυτό είχε καταδικασθεί από εθνικό δικαστήριο.

3. Κάθε τροποποίηση ή απόλεια της αναφοράς στο κράτος μέλος όπου εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση συνεπάγεται απόλεια ή ισοδύναμη τροποποίηση στο κράτος μέλος ιθαγένειας ή διαμονής εάν αυτό προέβη στην εγγραφή και εάν αυτό το κράτος μέλος ενημερώθηκε για την τροποποίηση ή την απόλεια, εκτός εάν η νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους προβλέπει ευνοϊκότερες διατάξεις για τον καταδικασθέντα.

Άρθρο 7
Σχέσεις με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αντικαθιστά μεταξύ των κρατών μελών τις διατάξεις του άρθρου 56 της Σύμβασης της Χάγης της 28ης Μαΐου 1970 για τη διεθνή ισχύ των ποινικών αποφάσεων.

Άρθρο 8
Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου πριν την 31η Δεκεμβρίου 2006.
2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο οικείο εθνικό δίκαιο οι υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας απόφασης-πλαισίου.
3. Βάσει των πληροφοριών που διαβιβάζονται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει, πριν την 31η Δεκεμβρίου 2007, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου συνοδευόμενης, εάν χρειάζεται, από νομοθετικές προτάσεις.

Άρθρο 9
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος